

Budapest, 1914. szeptember 12. – Budapest, 1986. július 16.

Apja gépszerelő volt. Négy polgári osztályt végzett, pék segédlevelet szerzett. 1945-ig szakmájában dolgozott, illetve alkalmi munkákból élt. Részt vett az ellenállási mozgalomban. 1937-től szakszervezeti tag, az Élelmezési Munkások Országos Szövetsége (ÉMOSZ), illetve az Élelmezési Ipari Dolgozók Szakszervezete (ÉDOSZ) budapesti titkára 1942-től, majd elnöke 1945 és 1948 között, főtitkára 1949-ig. 1945-ben lett a Magyar Kommunista Párt tagja, MDP, MSZMP; 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog választókerületében országgyűlési képviselővé választották meg. 1949-ben egyéves pártiskolára küldték. Az MDP KV Államgazdasági Osztályának munkatársa 1950. júliusban lett. Begyűjtési, majd az élelmezési miniszter első helyettese 1951. január 27. és 1952. január 5. között, élelmiszer-ipari miniszterhelyettes, az élelmiszer-ipari miniszter első helyettese 1957. május 2-ig; közben a közellátási kormánybiztosság tagja és a minisztérium vezetője 1956. november 12. és 1956. december 31. között. A tárcák átszervezése során ő irányította a megszüntetett minisztérium megmaradt apparátusát 1957. január-februárban, majd az Élelmezésügyi Minisztérium megbízott vezetője 1957. február 1. és 1957. május 9. között, ezután élelmezésügyi miniszter volt 1967. április 14-ig. Diplomáciai pályára ment, prágai nagykövet 1967. júniustól, majd berlini nagykövet 1970. november 1-től 1974. augusztusig.